

Orquestra
Simfònica
del Vallès &
Jean Lisiécki

11.08.24

—20.30 h
Auditori Espai Ter
Torroella de Montgrí

PROGRAMA

EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

Empúries

GABRIEL FAURÉ (1845-1924)

Suite de Pelléas et Mélisande, Op. 80

PAUSA

EDVARD GRIEG (1843-1907)

Concert per a piano en La menor, Op. 16

Allegro molto moderato

Adagio

Allegro moderato molto e marcato

Durada aproximada del concert

1a part 30 minuts

Pausa 20 minuts

2a part 35 minuts

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Jean Lisecki **piano**

Virginia Martínez **directora d'orquestra**

Amb el suport de:

B Sabadell
Fundació

COMENTARI

INSPIRATS I FASCINATS

Empúries, la colònia grega fundada cap al 600 abans de Crist a l'Alt Empordà, ha inspirat molts artistes. En el món de la música, destaca la sardana lliure d'Eduard Toldrà *Empúries*, escrita el 1926 i que va guanyar el premi Sant Jordi del Foment de la Sardana de Barcelona. Toldrà va dedicar l'obra a la seva dona, Maria Sobrepera, de Cantallops, als peus de la serra de l'Albera, a qui el músic va conèixer durant un concert seu a Castelló d'Empúries i amb qui es va casar l'any 1923. L'obra, que va ser estrenada el 23 d'octubre de 1926 al Palau de la Música Catalana per l'Orquestra Pau Casals sota la direcció del mateix Toldrà, transmet la lluminositat mediterrània amb una transparència que remet a l'orquestració de Ravel per crear una peça que barreja el classicisme amb la modernitat del noucentisme de principis del segle XX.

Igual que l'antiga colònia grega d'Empúries ha inspirat partitures musicals, l'obra de teatre *Pelléas et Mélisande* del simbolista belga Maurice Maeterlinck ha fascinat molts compositors. Encara que l'òpera del francès Claude Debussy és la més coneguda, la música incidental escrita pel també francès Gabriel Fauré per l'estrena de l'obra de teatre de Maeterlinck a Londres va ser la primera en interpretar-se. L'obra va ser un encàrrec de l'actriu anglesa Patrick Campbell per a una producció a Londres, al Teatre Príncep de Galles, del drama en una traducció anglesa que es va estrenar el 21 de juny de 1898, quatre anys abans que l'òpera de Debussy.

Patrick Campbell li havia demanat inicialment la partitura a Debussy, que estava escrivint l'òpera *Pelléas et Mélisande*, però el compositor no va acceptar l'encàrrec i l'actriu la hi va demanar a Fauré qui finalment va acceptar, tot i no tenir massa temps per escriure-la. De fet, Fauré va escriure l'obra en molt poc temps i li va enviar a un alumne seu, Charles Koeclin perquè l'orquestrés. Aquest va fer una orquestració per a petita orquestra adient per a un teatre i posteriorment, Fauré va extreure tres números per fer-ne una *suite* de concert i anys més tard hi va afegir la *Sicilienne*, que és la part més coneguda de l'obra. L'estrena de la *suite* va tenir lloc el 3 de febrer de 1901.

El *Concert per a piano i orquestra en La menor* Op.16 és l'obra més coneguda d'Edvard Grieg després de les *suites* de *Peer Gynt*. És un dels concerts més populars del repertori pianístic, de gran lirisme, que el compositor noruec va escriure el 1868, quan tenia 24 anys, i en va fer una revisió posteriorment el 1870. Està inspirat en el concert per a piano de Schumann, amb el qual comparteix la mateixa tonalitat menor, però les idees i els temes són propis de Grieg que en aquesta partitura es mostra estilísticament més pròxim a Liszt.

L'obra conté passatges d'espectacular virtuosisme que es combinen amb referències folklòriques des de l'inici del concert i en especial en l'últim moviment, amb referències a la dansa popular noruega *halling*, que recorre tot el fragment amb el seu ritme puntejat.

L'obra conté passatges d'espectacular virtuosisme que es combinen amb referències folklòriques des de l'inici del concert i en especial en l'últim moviment, amb referències a la dansa popular noruega *halling*, que recorre tot el fragment amb el seu ritme puntejat. L'Adagio central és un moviment d'intens lirisme amb tocs nostàlgics que remet als ambients de saló i que va fer dir al director d'orquestra Hans von Büllow que Grieg era el «Chopin del nord».

Lourdes Morgades

BIOGRAFIES

JEAN LISIECKI piano

Les interpretacions i la tècnica de Jan Lisiecki parlen d'una maduresa més enllà de la seva edat. Amb 29 anys, el canadenc mira enrere una trajectòria d'una dècada i mitja als escenaris més grans del món, on fa més d'un centenar de concerts a l'any.

Lisiecki treballa estretament amb els directors i orquestres més eminents del nostre temps. Aquesta temporada ha debutat amb la Filharmònica de Berlín, així com un recital a l'Auditori Stern del Carnegie Hall. També ha actuat a la Sala Daurada de la Musikverein de Viena, amb la Simfònica de Bamberg i Manfred Honeck, i interpretarà el cicle complet dels cinc concerts de Prokófiev durant les dues temporades vinents. El juny, va concloure una temporada com a Artista en Residència tant a l'Elbphilharmonie d'Hamburg com a la Filharmònica de Colònia. El seu darrer programa de recitals, amb el qual va concloure la residència de l'Elbphilharmonie, es va celebrar a més de 50 ciutats d'arreu del món, incloent-hi el Konzerthaus de Viena, el Chicago Symphony Hall, el Teatre de la Scala de Milà, el Seoul Arts Center i São Paulo.

Les últimes invitacions inclouen la Filharmònica de Nova York, l'Orquestra de Cleveland, l'Orquestra Simfònica de Boston i l'Orquestra Simfònica de Chicago, així com l'Orchestre de París i la Staatskapelle Dresden. Lisiecki és present als principals festivals d'estiu d'Europa i Amèrica del Nord, ha actuat al Festival de Salzburg i ha fet la seva tercera aparició als BBC Proms el juliol. A Jan Lisiecki se li va oferir un contracte de gravació exclusiu amb Deutsche Grammophon

quan tenia 15 anys. Des de llavors, ha enregistrat nou àlbums que han estat guardonats amb el premi JUNO, ECHO Klassik, Gramophone Critics' Choice, Diapason d'Or i Edison Klassiek.

A 18 anys, va rebre el premi Leonard Bernstein i el premi Gramophone's Young Artist Award, convertint-se en l'artista més jove en guanyar aquest últim guardó. Va ser nomenat ambaixador d'UNICEF al Canadà el 2012.

Jan Lisiecki va debutar en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2015

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

L'Orquestra Simfònica del Vallès va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau i Nadal al Palau i a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia. L'Orquestra Simfònica del Vallès és membre fundador de la Fundació Òpera a Catalunya i acompanya el circuit Òpera a Catalunya. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig.

Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

L'Orquestra Simfònica del Vallès va actuar per primera vegada al Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2015 i hi ha tornat en les de 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023

VIRGINIA MARTÍNEZ directora d'orquestra

Llicenciada en Piano i Harmonia, és becada per Fundació Sèneca per a estudiar Direcció d'Orquestra en el Conservatori de Viena amb Georg Mark i Reinhard Schwarz, on es gradua dirigint a l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena amb Matrícula d'Honor i esment especial.

Des de llavors ha dirigit amb gran èxit l'Orquestra Filharmònica de Calgary (el Canadà), Orquestra de la Ràdio de Viena, Wiener Kammerorchester, Orquestra Nacional de Mèxic, Orchestre National Montpellier, Orquestra Nacional del Festival de Singapore, Orquestra Nacional de Brasília, Orquestra Nacional de Santo Domingo on va col·laborar amb Philippe Entremont, Orquestra Filharmònica Arthur Rubinstein (Polònia), Orquestra Simfònica del Conservatori de Viena, Orquestra Simfònica de Biel (Suïssa), Orquestra Nacional de Espanya, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Oviedo Filarmonía, Orquestra Sinfónica del Principado de Asturias, Orquestra Sinfónica de Castilla y León, Orquestra Sinfónica de la Región de Murcia, Orquestra Filarmónica de Gran Canaria, Orquestra Filarmónica de Málaga, Orquestra Sinfónica de Bilbao, Banda Sinfónica Municipal de Madrid, Banda Sinfónica Municipal de Bilbao, Banda Sinfónica Municipal de Vitoria, Banda Sinfónica Municipal de Valencia, Orquestra Simfònica de Sant Cugat, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Menorca, Orquestra de Extremadura, Orquestra de Córdoba, Orquestra Ciudad de Granada, Orquestra de Navarra i Orquestra de València.

El 2004 va ser nomenada assistent de Bertrand de Billy en el Gran Teatre del Liceu de Barcelona. En la

temporada 2005-2006 va ser directora assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i en la temporada 2006-2007 assistent de l'Orquestra de València.

El desembre de 2009 va dur a terme una gira pels Estats Units, on destaquen els concerts del McCormick Plau de Chicago i el Lincoln Center de Nova York. L'abril de 2010 va dirigir a l'Orquestra del Conservatori de Viena en els prestigiosos Proms de la capital austríaca.

Virginia Martínez ha treballat sota la direcció escènica de José Carlos Plaza, Emilio Sagi, Paco Azorín, Bàrbara Lluch i Juan Echanove i amb solistes com Javier Perianes, Boris Belkin, Joaquín Achúcarro, Judith Jáuregi, Fazil Say, María Espada, Jose Antonio López, Cristina Faus, María Bayo, Pablo Ferrández, Gabriela Montero, Joaquín Riqueme o Clara Andrada, entre altres.

En 2016, la ciutat de Molina de Segura va inaugurar l'Auditori Virginia Martínez Fernández, en el seu honor.

El gener de 2019 va ser nomenada una de les Dones de l'Any en la IX edició dels premis que concedeix la revista *Mujer Hoy* (Grup Vocento) i el 8 de març d'aquest mateix any va rebre la distinció de Dona murciana de l'Any 2018, atorgat per la comunitat autònoma de Múrcia, per ser «una de les més importants directores d'orquestra de l'escena internacional i per la seva excepcional qualitat humana i docent, resultat de l'extraordinària labor d'acostament de la música clàssica als més joves». Ha estat directora artística i titular de l'Orquestra Simfònica de la Regió de Múrcia i de l'Orquestra de Joves de la Regió de Múrcia, durant 11 i 18 temporades, respectivament.

Actualment, és directora honorífica de la Orquestra Sinfónica de la Región de Murcia, directora titular de la Joven Orquestra Sinfónica de Cantàbria i catedràtica de direcció d'orquestra del Conservatori Superior de Música de Múrcia.

Virginia Martínez debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

JORQUERA

PIANOS 1853

FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ

Un camí junts des de 1981

STEINWAY & SONS®

C/ Ferran Agulló, 10 · 08021 Barcelona · Tel.: 93 414 02 90
www.jorquerapianos.com

PROPER'S CONCERTS

Dimarts 13 d'agost
20.30 h Espai Ter

BACH COLLEGIUM JAPAN

Carolyn Sampson **soprano** | Alexander Chance **contratenor** | Benjamin Bruns **tenor** | Christian Immler **baix**

Masaaki Suzuki **director**

Cantates de Bach

Johann Sebastian Bach: Cantata *O Ewigkeit, du Donnerwort*, BWV 20 / Cantata *Was frag ich nach der Welt*, BWV 94 / Cantata *Wer nur den lieben Gott lässt walten*, BWV 93 / Cantata *Jesu, der du meine Seele*, BWV 78

PREU
DES DE 36 EUR

Dijous 15 d'agost
19 h Plaça de la Vila

BARTOLOMEYBITTMANN

Matthias Bartolomey **violoncel** | Klemens Bittmann **violí i mandola**

Progressive strings Vienna

GRATUÏT

Festival de Torroella de Montgrí 2024
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

 **FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ**

 JM Torroella de Montgrí

AMB EL SUPORT DE:

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2022

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgrí

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

FESTIVAL DE
TORROELLA
DE MONTGRÍ

JM Torroella de Montgrí